

то си искать да възбранивають на народъ-тъ да не чете Слово-то Божіе на языкъ понятенъ нему. И ето дѣто ся показува длѣжность-та на всякой истиненъ Христіанинъ, да ся старае за распространеніе-то на Слово-то Божіе между народа на языкъ когото разбира, и длѣжность-та на всякой свѣстенъ человекъ да помогне на по избраннѣ-тѣ часть отъ духовенство-то съ назначеніе на едни опрѣдѣленѣ платѣ, да ся отърве отъ оковы-тѣ на тѣзи системѣ, и да слѣдува беспрѣпятственно истинно пастырскы-тѣ си длѣжности, да ся грыжатъ за духовно-то просвѣщеніе на народа и за истрѣбленіе-то на тѣзи толкозѣ гибелны за благосостояніе-то на народа обряды и обычаи.

*Трета-та причина* на тѣя заблужденія вече споменахмы въ историческый-тъ имъ погледъ, сир. че отъ четвъртый-тъ до шестый-тъ вѣкъ, мнозина Язычници станѣхѣ Христіани и уведо-хѣ нѣкои обычаи отъ тѣхны-тѣ страны въ Христіанство-то. Напрѣдъ тѣ почитахѣ обожены юнацы, моляхѣ имъ ся и правѣхѣ имъ праз-дницы, за това когато станѣхѣ Христіани, лесно прѣдадохѣ тѣзи понятія за юнацы-тѣ на умрѣлы-тѣ мученицы. Така и святена вода, свѣщи и равненіе на гробове-тѣ произлѣзохѣ отъ Языческы обычаи. Отъ другѣ странѣ, когато понятіе-то за едно священство подобно на Еврейско-то влѣзе въ церквѣ-тѣ въ четвъртый-тъ вѣкъ, то съ него наедно влѣзохѣ въ церквѣ-тѣ и нѣкои отъ ветхозавѣтны обычаи ; какго напр. различни дрехы за духовенство, темямъ, олтарь, жертвоприношеніе, обрядны моленія и дрѣг.